

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6462/2023
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Дозет, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марин Благојевић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1099/21 од 09.06.2021. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1099/21 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 12125/11 од 20.12.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 05.07.2013. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од укупно 840.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове износ од 180.000,00 динара, за претрпљених страх износ од 120.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 540.000,00 динара, са законском затезном каматом од 20.12.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име нематеријалне штете поред износа из става првог изреке пресуде исплати за претрпљене физичке болове износ од још 120.000,00 динара, за претрпљени страх износ од још 180.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од још 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2018. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 238.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1099/21 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова исплати износ од 120.000,00 динара, због претрпљеног страха износ од 90.000,00 динара и на име умањења животне активности износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2018. године до исплате, као и у ставу четвртог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог

изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 120.000,00 динара до износа од 180.000,00 динара, на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 90.000,00 динара до износа од 120.000,00 динара и на име умањења животне активности преко досуђеног износа од 450.000,00 динара до износа од 540.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2018. године као дана подношења тужбе до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 395. ЗПП (погрешно наводећи да ревизију изјављује на основу члана 404. Закона о парничном поступку).

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 23/22 од 30.11.2022. године није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1099/21 од 09.06.2021. године, на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете (тужба ради новчаног потраживања) поднета је 07.06.2011. године, а поднеском од 05.07.2013. године тужба је преиначена повећањем захтева. Правноснажна пресуда донета је 09.06.2021. године. Вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 660.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, од 114,2531 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 5.776,65 евра.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**